

ΣτΕ 665/2018 (Τμ. Ε')

Πρόεδρος: Α. Ράντος, Αντιπρόεδρος ΣτΕ, **Εισηγητής:** Θ. Αραβάνης, Σύμβουλος της Επικρατείας, **Δικηγόροι:** Δ. Μέλισσας, Α. Μπάνος, Πάρεδρος ΝΣΚ, Γ. Θεοδωρακόπουλος, Πάρεδρος ΝΣΚ

Διατάξεις: άρθρα 1-4 ν. 3155/1955 (Α' 63), 1-4 πδ/τος της 25-28.11.1929 (Α' 421), 1 πδ/τος της 24-31.5.1985 (Α' 270) (= άρθρα 162 επ. πδ/τος της 14-27.7.1999 - ΚΒΠΝ, Δ' 580), 411 ΚΒΠΝ (= άρθρο 20 νδ/τος της 17.7-16.8.1923)

Μεταφορά αγροτικών οδών σε περιοχή εκτός σχεδίου πόλεως. Εκτός σχεδίου δόμηση. Δομήσιμα οικοπέδα. Κατάργηση και δημιουργία οδικών δικτύων. Αρμοδιότητα πολεοδομικού σχεδιασμού. Νόμιμα κριτήρια οδικού σχεδιασμού. Προηγούμενη τήρηση διαδικασίας περιβαλλοντικής έκθεσης ή προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης (ΠΠΕΑ). Απαγόρευση δημιουργίας οδών και κοινοχρήστων χώρων από ιδιωτική βούληση.

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως .../6.9.2006 της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 της Περιφέρειας Πελοποννήσου, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση .../18.7.2006 (συνεδρ. .../2006) του Δημοτικού Συμβουλίου Κρανιδίου. Με την τελευταία απόφαση είχε αποφασισθεί η μεταφορά αγροτικών οδών, οι οποίες διέρχονται από ακίνητο της αιτούσας στην εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή ... Δήμου Κρανιδίου (ήδη Δήμου Ερμιονίδας), με την κατάργηση υφισταμένων αγροτικών οδών και τη διάνοιξη νέων.

5. Επειδή, η υπόθεση αρμοδιώς εισάγεται ενώπιον του παρόντος σχηματισμού, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 περ. α' και ε' του πδ/τος 361/2001 (Α' 244), διότι η προσβαλλόμενη πράξη και η ακυρωθείσα απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αφορούν στην εφαρμογή της νομοθεσίας περί χωροταξίας και προστασίας του περιβάλλοντος. Τούτο διότι η κατάργηση υφισταμένου και η δημιουργία νέου οδικού δικτύου συνάπτεται με την χωροταξική διαρρύθμιση της περιοχής, επηρεάζει τη δυνατότητα δομήσεως των παρόδιων ακινήτων και συνεπώς συνιστά άσκηση αρμοδιότητας οιονεί πολεοδομικού σχεδιασμού (βλ. ΣτΕ 4046/2015 7μ., 1675/2014, 3965/2015, 847/2016 κ.ά.)

8. Επειδή, με το άρθρο άρθρ. 24 του Συντάγματος προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον (παρ. 1) και, σε συνάφεια με την προστασία αυτή, επιτάσσεται ο ορθολογικός χωροταξικός σχεδιασμός (παρ. 2), ουσιώδες στοιχείο του οποίου είναι το οδικό δίκτυο, υποκείμενο, λόγω της διασυνδέσεως των επί μέρους υποσυστημάτων του και της ιεραρχήσεώς τους, σε συνολικό σχεδιασμό, βάσει των οικείων νομίμων κριτηρίων, έτσι ώστε να καθίσταται και τούτο βιώσιμο. Τούτου έπεται ότι το οδικό δίκτυο υπόκειται σε συνολικό σχεδιασμό και διαχείριση τόσο σε επίπεδο εθνικών ή επαρχιακών οδών, όσο και σε επίπεδο μονάδας τοπικής αυτοδιοικήσεως, προκειμένου για δημοτικές ή κοινοτικές οδούς. Στη διαχείριση περιλαμβάνεται και ο εκσυγχρονισμός του οδικού δικτύου, δηλαδή και η τροποποίησή του με τη διάνοιξη νέας ή την κατάργηση υπάρχουσας οδού, προκειμένου τούτο να προσαρμοσθεί προς νέες ανάγκες και απαιτήσεις. Σε κάθε περίπτωση, τα κριτήρια σχεδιασμού και διαχειρίσεως του οδικού δικτύου πρέπει να είναι σαφή, εξειδικευμένα και να συνδέονται προς τα υπόλοιπα στοιχεία του

ευρύτερου σχεδιασμού. Εξ άλλου, το οδικό δίκτυο ενός ΟΤΑ δεν αποτελεί τοπική του υπόθεση, εφ' όσον συνάπτεται τόσο με το υπόλοιπο δίκτυο της χώρας, όσο και με την προστασία των γεωσυστημάτων του φυσικού χώρου, τα οποία αποτελούν στοιχείο της εθνικής φυσικής κληρονομιάς (ΣτΕ 2486, 2487/2006 Ολομ., 878/2012, 395/2014 κ.ά.). Εξ άλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 παρ. 1, 2α και 2β του ν. 1650/1986 (Α' 160) όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 1 και 2 του ν. 3010/2002 (Α' 91) σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 6 της κ.ν.α ΗΠ. 15393/2332/5.8.2002 (Β' 1022) καθώς και των άρθρων 8 και 9 της κυα ΗΠ 11014/703/Φ.104/ 14.3.2003 (Β' 332), συνάγεται ότι για την πραγματοποίηση έργων οδοποιίας που αφορούν, μεταξύ άλλων, δημοτικές και κοινοτικές οδούς εκτός σχεδίων πόλεων ή ορίων οικισμών (Α/Α 11.1), καθώς και αγροτικές οδούς (Α/Α 13), τα οποία έργα κατατάσσονται στην υποκατηγορία 3 της δεύτερης (Β) κατηγορίας έργων του άρθρου 3 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002, απαιτείται, κατ' αρχήν, να τηρηθεί προηγουμένως η διαδικασία της υποβολής περιβαλλοντικής έκθεσης ή προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης (ΠΠΕΑ) και της, αναλόγως του αποτελέσματος της εκτίμησης, έγκρισης εν συνεχεία περιβαλλοντικών όρων (ΕΠΟ) (βλ. ΣτΕ 2486, 2487/2006 Ολ., 878/2012 κ.ά.). Τούτων έπεται ότι αποκλείονται οι αποσπασματικές και απρογραμμάτιστες πράξεις διαχείρισης του οδικού δικτύου, όπως η διάνοιξη, διαπλάτυνση και κατάργηση οδών βάσει εντετοπισμένων εκτιμήσεων με γνώμονα την εξυπηρέτηση τοπικής ανάγκης, χωρίς υπολογισμό των ευρύτερων επιπτώσεων που αυτές ενδέχεται να έχουν (ΣτΕ 878/2012, 1128/2011, 2124/2009 κ.ά.).

9. Επειδή, περαιτέρω, από το άρθρο 24 παρ. 2 του Συντάγματος συνάγεται θεμελιώδης, από πλευράς δυνατότητας δομήσεως, διαφοροποίηση μεταξύ των περιοχών των αναπτυσσομένων με βάση οργανωμένο πολεοδομικό σχέδιο και των εκτός σχεδίου περιοχών, οι οποίες δεν έχουν ως προορισμό, κατ' αρχήν, την δόμηση (ΣτΕ 3135/2002 Ολ. κ.ά.). Στην πρώτη κατηγορία περιοχών, που προορίζονται προς δόμηση, αυτή επιτρέπεται με μόνη προϋπόθεση την τήρηση των ορισμών του σχεδίου πόλεως και των όρων και περιορισμών δομήσεως που το συνοδεύουν. Στην δεύτερη κατηγορία περιοχών, εν όψει του ότι δεν είναι δυνατόν, από τη φύση τους και την έλλειψη πολεοδομικής οργάνωσής τους, να εξασφαλισθεί η τήρηση των κατά τα ανωτέρω συνταγματικών σκοπών, η δόμηση μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, δυνάμενη και να απαγορεύεται εν όλω ή εν μέρει ή να επιτρέπεται υπό ιδιαίτερος αυστηρούς όρους και περιορισμούς, προσαρμοσμένους στην ιδιαίτερη φύση κάθε περιοχής. Οι όροι αυτοί δεν επιτρέπεται να είναι ευνοϊκότεροι, δηλαδή να καθιστούν ευχερέστερη τη δόμηση, σε σχέση προς τους ισχύοντες για τις εντός σχεδίου περιοχές (ΣτΕ 2136, 2137/2016 7μ., 1671/2014 7μ., 3504/2010 7μ. κ.ά.), ούτε να οδηγούν σε εξομοίωση των εκτός σχεδίου περιοχών με εντός σχεδίου πόλεως ή ορίων οικισμών περιοχές ή στην εν τοις πράγμασι δημιουργία νέων οικισμών χωρίς εγκεκριμένο πολεοδομικό σχέδιο (ΣτΕ 2136, 2137/2016 7μ.).

10. Επειδή, εξ άλλου, όπως έχει κριθεί καθ' ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 24 παρ. 2, 43 παρ. 2 και 102 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 3661/2005 Ολ.), η έγκριση και τροποποίηση των πολεοδομικών σχεδίων οποιασδήποτε κλίμακας και η θέσπιση, με ρυθμίσεις κανονιστικού χαρακτήρα, πάσης φύσεως όρων δομήσεως, δεν συνιστά ειδικότερο θέμα, κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος, ούτε θέμα

τοπικού ενδιαφέροντος ή τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα. Συνεπώς, οι ρυθμίσεις αυτές γίνονται μόνο με την έκδοση προεδρικού διατάγματος. Η αρμοδιότητα, όμως, εφαρμογής των πολεοδομικών σχεδίων, προς την οποία εξομοιώνεται και η εντετοπισμένη τροποποίησή τους, θεμιτώς ανατίθενται σε άλλα διοικητικά όργανα, εκτός αν αφορά προστατευόμενες περιοχές του φυσικού ή πολιτιστικού περιβάλλοντος, οπότε πρέπει να διενεργείται με προεδρικό διάταγμα.

11. ... Κατά την έννοια των ως άνω περιοριστικών της δομήσεως διατάξεων του π.δ. της 24.5.1985, οι οποίες αποβλέπουν, πρωτίστως, στη διαφύλαξη του ιδιαίτερου χαρακτήρα των εκτός σχεδίου περιοχών, η κατ' εξαίρεση επιτρεπόμενη στις περιοχές αυτές δόμηση τελεί υπό την προϋπόθεση, ότι πληρούται, πάντως, ο βασικός κανόνας της πολεοδομικής νομοθεσίας, κατά τον οποίο δομήσιμα είναι τα γήπεδα που έχουν πρόσωπο σε κοινόχρηστο χώρο νομίμως υφιστάμενο, μη προκύψαντα από ιδιωτική βούληση, διότι άλλως θα καθίστατο δυνατή η δόμηση σε εκτός σχεδίου περιοχές υπό όρους ευνοϊκότερους, από την ανωτέρω άποψη, ακόμη και εκείνων που ισχύουν στις εντός σχεδίου περιοχές (ΣΕ 4046/2015 7μ., 3965/2015, 1671/2014, 3504/2010 7μ.).

12. ... Όπως έχει κριθεί, με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 411 του ΚΒΠΝ (άρθ. 20 του νδ/τος της 17.7-16.8.1923), οι οποίες αποσκοπούν στην εξασφάλιση του αναγκαίου κρατικού ελέγχου επί του πολεοδομικού σχεδιασμού και της δομήσεως εν γένει, και, ειδικότερα, στην παρεμπόδιση της δημιουργίας ιδιωτικών σχεδίων ρυμοτομίας, απαγορεύθηκε, κατ' αρχήν, από τη θέση τους σε ισχύ και εφεξής, η καθ' οιονδήποτε τρόπο δημιουργία οδών ή άλλων κοινοχρήστων χώρων με ιδιωτική βούληση (ΣΕ 748/2014, 1828/2008 7μ., 3180/2008, 966/2006, 2521/ 2000 7μ., 1352/1991, ΠΕ 148/2008). Εν όψει δε της διατυπώσεως και του σκοπού τους, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επί περιοχών ευρισκομένων είτε εντός είτε εκτός σχεδίου (ΣΕ 2521/2000 7μ., 749/2014). Επιτρέπεται πάντως, κατά παρέκκλιση από την προαναφερθείσα απαγόρευση, η αναγνώριση από τη Διοίκηση, κατά τη διαδικασία της παρ. 4 του ανωτέρω άρθρου, κοινοχρήστων χώρων, κειμένων εκτός σχεδίου πόλεως, ως σχηματισθέντων από ιδιώτες προ της θέσεως σε ισχύ των εν λόγω απαγορευτικών διατάξεων (ΣΕ 2521/2000 7μ., 749/2014).

13. Επειδή, όπως έχει κριθεί, ενώ οι ανωτέρω διατάξεις του ν. 3155/1955 και του π.δ. της 24-31.5.1985 θεσπίζουν ειδική διαδικασία για την κήρυξη και τον καθορισμό των εθνικών και επαρχιακών οδών, δεν προβλέπουν διαδικασία «χαρακτηρισμού» οδών ως δημοτικών ή κοινοτικών (και αγροτικών - οι οποίες πάντως αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία και δεν καθιστούν οικοδομήσιμα τα γήπεδα, ΣΕ 4046/2015 7μ., σκ. 28, πλην όσον αφορά ορισμένα ειδικά κτίρια, βλ. άρθ. 1 παρ. 1 περ. α του π.δ. της 24-31.5.1985, όπως ισχύει) ή διαδικασία «μεταφοράς» των οδών αυτών, ούτε τέτοια διαδικασία προβλέπεται από άλλη διάταξη της κείμενης νομοθεσίας (ΣτΕ 4391/2009, 2604/2008, 4252/1996, 1652/2004, 2101-2/1987 7μ. κ.ά.). Εν όψει τούτων είχε γίνει δεκτό ότι η ύπαρξη δημοτικής ή κοινοτικής (και αγροτικής) οδού είναι ζήτημα πραγματικό, το οποίο κρίνεται παρεμπιπτόντως από την αρμόδια για την έκδοση οικοδομικής άδειας πολεοδομική υπηρεσία, επιφυλασσομένου του δικαιώματος των ιδιοκτητών των ακινήτων, οι οποίοι θίγονται από την σχετική κρίση, να προσφύγουν στα πολιτικά δικαστήρια προς προστασία των δικαιωμάτων τους (ΣτΕ 3174/2009, 1603, 2604/2008, 1652/2004, 4252/1996, 2101-2/19877μ.). Όμως, δεδομένου ότι α) εκ του Συντάγματος προκύπτει, κατά τα εκτεθέντα, υποχρέωση

συνολικού σχεδιασμού του οδικού δικτύου, ο οποίος πρέπει να εξειδικεύεται μέχρι το επίπεδο δήμου ή κοινότητας και β) η αναγνώριση, κατάργηση κ.λπ. δημοτικής ή κοινοτικής οδού έχει σοβαρές συνέπειες, μεταξύ άλλων, ως προς τη δόμηση των παρόδιων ακινήτων και την πολεοδομική και χωροταξική διαρρύθμιση της περιοχής, η επίλυση του ζητήματος της υπάρξεως ή μη δημοτικής ή κοινοτικής οδού δεν μπορεί να επιλύεται κατά περίπτωση, επ' ευκαιρία συγκεκριμένης υποθέσεως, με κίνδυνο εκδόσεως αποσπασματικών και αντιφατικών αποφάσεων, αλλά πρέπει να τέμνεται εγκύρως με την έκδοση πολιτειακής πράξεως ανεξαρτήτως του χαρακτήρα της οδού. Διαφορετικό δε είναι το ζήτημα της τυχόν υπάρξεως ιδιωτικών δικαιωμάτων, για τα οποία αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια. Ειδικότερα, η εν λόγω ρύθμιση, δεδομένου ότι συνιστά άσκηση αρμοδιότητας πολεοδομικού σχεδιασμού που δεν έχει εντοπισμένο χαρακτήρα (ΣΕ 1671, 2790/2014), μπορεί να ενεργείται το πρώτον είτε α) με π.δ. καθορισμού του οδικού δικτύου επιπέδου τουλάχιστον ΟΤΑ, κατ' αναλογία των ισχυόντων επί αναγνωρίσεως εθνικών και επαρχιακών οδών (βλ. άρθ. 2 παρ. 2 και 3 παρ. 2 του ν. 3155/1955, αντιστοίχως), εν συνεχεία δε, προκειμένου περί εντετοπισμένων ρυθμίσεων, με πράξη του αρμόδιου για τον πολεοδομικό σχεδιασμό οργάνου, πλην αν πρόκειται περί προστατευόμενων περιοχών, οπότε απαιτείται π.δ. κατά τα εκτεθέντα, είτε β) με την ενσωμάτωσή της σε ευρύτερο σχεδιασμό, θεσπιζόμενο με πράξη του αρμόδιου κρατικού οργάνου (πρβλ. ΣΕ 878/2012). Πάντως, μέχρι την κατά τα ανωτέρω ολοκλήρωση του συνολικού σχεδιασμού του οδικού δικτύου, η οποία πρέπει να λάβει χώρα εντός ευλόγου χρόνου από την έκδοση της παρούσας αποφάσεως, με την οποία το πρώτον διευκρινίζονται τα σχετικά θέματα, είναι ανεκτή η κατά περίπτωση αναγνώριση δημοτικών κ.λπ. οδών με πράξη του κατά περίπτωση αρμόδιου οργάνου πολεοδομικού σχεδιασμού, κατά τις διακρίσεις του ν. 2831/2000 και σύμφωνα με τα κριθέντα με την απόφαση 3661/2005 Ολ. του Δικαστηρίου. Τέλος, κατά το αυτό μεταβατικό διάστημα, ειδικές αρμοδιότητες εξακολουθούν να ασκούνται κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, όπως λ.χ. η αρμοδιότητα αναγνωρίσεως δημοτικής ή κοινοτικής οδού κατ' άρθρο 162 του ΚΒΠΝ (1 του π.δ. της 24-31.5.1985), ασκούμενη με την έκδοση πράξεως του, κατά τις αμέσως ανωτέρω διακρίσεις, αρμοδίου κατά περίπτωση κρατικού οργάνου, ανάλογα με το αντικείμενο και το εύρος εφαρμογής της (πρβλ. ΣΕ 3965/2015, 1671/2014), καθώς και η αρμοδιότητα του άρθρου 20 του ν.δ. της 17.7.1923, η οποία ασκείται με πράξη του αρμόδιου Υπουργού.

14. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την .../13.4.2006 αίτησή της προς το Δήμο Κρανιδίου, η εταιρία ... ζήτησε τη μεταφορά αγροτικών δρόμων, μήκους 1.840 μ., που διέρχονται από την ιδιοκτησία της στην εκτός σχεδίου και εκτός οικισμού περιοχή ... του (πρώην) Δήμου Κρανιδίου (νυν Δήμου Ερμιονίδας), και την αντικατάστασή τους με άλλες οδούς, μήκους 2.600 μ. και πλάτους 6.00 μ., προς το σκοπό της τουριστικής αξιοποίησης της ιδιοκτησίας της, με τη δημιουργία γηπέδου γκολφ 18 οπών και ξενοδοχείου τύπου επιπλωμένων διαμερισμάτων 5 αστέρων, δυναμικότητας 736 κλινών. Το Δημοτικό Συμβούλιο Κρανιδίου, με την .../18.7.2006 απόφασή του, ενέκρινε τη «μεταφορά» των αγροτικών δρόμων, οι οποίοι κατά την σχετική εισήγηση του Δημάρχου προϋφίστανται του 1923, υπό την προϋπόθεση ότι «... η μελέτη που θα εφαρμοστεί για τη μεταφορά και ειδικότερα για τη διάνοιξη και διαμόρφωση των νέων

τμημάτων δρόμων, θα έχει λάβει προηγουμένως θεώρηση από την αρμόδια ΤΥΔΚ», ότι οι νέοι δημιουργούμενοι δρόμοι «θα ολοκληρωθούν και θα τεθούν στην κοινή χρήση πριν γίνει οποιαδήποτε επέμβαση στους καταργούμενους δρόμους», και ότι «Η δαπάνη μεταφοράς των αγροτικών δρόμων (διάνοιξη, διαμόρφωση, ασφαλιστική δρόμου) θα βαρύνει την εταιρία ... και θα πραγματοποιηθεί σε βάρος της ιδιοκτησίας της ...». Περαιτέρω, το Δημοτικό Συμβούλιο με την εν λόγω απόφαση αναγνώρισε «τα δικαιώματα που απορρέουν από την ύπαρξη των καταργούμενων δρόμων στις όμορες ιδιοκτησίες» και εξουσιοδοτήθηκε ο Δήμαρχος «να υπογράψει συμβολαιογραφική πράξη, με την οποία θα παραχωρούνται στην κοινή χρήση οι νέοι δρόμοι που θα κατασκευαστούν εις βάρος της ιδιοκτησίας της εταιρείας ... Κατόπιν τούτου υπεγράφη μεταξύ του Δημάρχου Κρανιδίου και της αιτούσας η .../1.9.2006 συμβολαιογραφική πράξη «ανταλλαγής γηπεδικών χώρων (για τη δημιουργία αγροτικών οδών)», με την οποία συμφωνήθηκε όπως τρεις γηπεδικοί χώροι, σημειούμενοι με στοιχεία 1 και 2 σε σχετικό συνημμένο διάγραμμα, εμβαδού 1.500 και 7.703 τ.μ. αντιστοίχως, τους οποίους ο Δήμος Κρανιδίου «έχει στην κυριότητα, νομή και κατοχή του ... συγκείμενους από αγροτικούς δρόμους», ανταλλάγουν με τρεις γηπεδικούς χώρους της αιτούσας, με στοιχεία 3, 4 και 5, εμβαδού 7.330, 7.952 και 2.423 τ.μ., αντιστοίχως, προς δημιουργία με δαπάνες της αιτούσας αγροτικών οδών ελάχιστου πλάτους 6 μ. για την εξυπηρέτηση των παροδίων και παντός ενδιαφερομένου. Κατά της αποφάσεως .../18.7.2006 του Δημοτικού Συμβουλίου η ... ιδιοκτήτρια αγροτεμαχίου στην ως άνω περιοχή, άσκησε την .../2006 προσφυγή ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής η προσφυγή έγινε δεκτή και ακυρώθηκε η .../2006 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ως μη νόμιμη, με την αιτιολογία αφ' ενός ότι το Δημοτικό Συμβούλιο δεν είχε αρμοδιότητα να εγκρίνει τη «μεταφορά» αγροτικών δρόμων, διότι η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, και αφ' ετέρου ότι η προκείμενη «μεταφορά οδών» αποσκοπούσε στην εφαρμογή «ιδιωτικού σχεδίου ρυμοτομίας», το οποίο απαγορεύεται από το άρθρο 20 του ν.δ. της 17.7.1923.

15. Επειδή, όπως προκύπτει από το εκτεθέν ιστορικό, με την απόφαση .../18.7.2006 το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε τη «μεταφορά» αγροτικών οδών που διέρχονται μέσω του ακινήτου της αιτούσας, δηλαδή την κατάργηση υπαρχουσών κοινόχρηστων αγροτικών οδών, ανηκουσών στην κυριότητα του Δήμου, και, σε αντικατάσταση αυτών, τη δημιουργία νέων αγροτικών οδών εις βάρος της ιδιοκτησίας της αιτούσας, οι οποίες θα τεθούν ομοίως στην κοινή χρήση. Με τα δεδομένα όμως αυτά, ο Δήμος αναρμοδίως ενέκρινε την κατάργηση και τη δημιουργία αγροτικών οδών, διότι η σχετική αρμοδιότητα ασκείται με πράξη του αρμόδιου για τον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό κρατικού οργάνου. Περαιτέρω, αναρμοδίως ο Δήμος επελήφθη του ζητήματος της δημιουργίας κοινοχρήστων χώρων αγροτικών οδών με παραχώρηση ιδιωτικών εκτάσεων της αιτούσας, διότι το ζήτημα αν η εν λόγω παραχώρηση είναι νόμιμη και αν δι' αυτής σχηματίζονται νέοι κοινόχρηστοι χώροι με σκοπό τη δημιουργία ιδιωτικού σχεδίου ρυμοτομίας ή όχι κρίνεται από το όργανο και με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 411 παρ. 4 του ΚΒΠΝ (άρθ. 20 παρ. 4 ν.δ. 17.7.1923, βλ. ΣΕ 2983/2009 7μ. κ.ά.). Επομένως, σύμφωνα με τα εκτεθέντα σε προηγούμενες σκέψεις, η απόφαση αυτή του Δημοτικού Συμβουλίου ορθώς

ακυρώθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη της Επιτροπής, όλοι δε οι αντίθετοι ισχυρισμοί της αιτούσας πρέπει να απορριφθούν καθώς και η αίτηση στο σύνολό της, πρέπει δε να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

Διατακτικό: Απορρίπτει την αίτηση.